

Članka vsak četrtič in
s polnino vred ali
v Mariboru s polnjenjem
za dan za celo leto 32 dni,
na leto 16 dni, četiri leta
in dva. Izven Jugoslavije
in dni. Naročnina se pošilja
po upravnitvo "Slovenski
Gospodar" v Mariboru,
Koroška cesta 3.
se dopolnjuje do od-
pisa. Naročnina se pla-
čuje v naprej.
Redna izdajstva št. 115.

Redna izdajstva št. 115.

Redna izdajstva št. 115.

Redna izdajstva št. 115.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

48. številka.

MARIBOR, dne 23. oktobra 1924.

58. letnik.

Največja kriza.

Kriza Davidovičeve vlade pomeni veliko krizo državnega zunanjega in notranjega življenja. Davidovičeva vlada je bila prva v šestih letih naše države, ki je imela večino od celega parlamenta ali narodne skupščine. O vladah pred prvimi državnozbornskimi volitvami ne govorimo in mislimo samo na vlade, ki so delovale od začetka leta 1921, ko so stali izven skupščine kot močna skupina Radičevci prostovoljno, približno enako močni komunisti pa izgnani po zloglasnem zakonu o »zaščiti države«. Okroglo vzeto je bilo ves ta čas izven skupščine približno sto narodnih zastopnikov in Pašič je vladal sam ali pa s Pribečevičem z navidezno in lažljivo večino od v skupščini preostalih poslancev. Pašičeve vlade so bile pripravljene tudi na to, da izrinejo še druge stranke iz parlamenta ter pred preostalimi vladajo z večino ali pa kot navadni diktatorji, ki so za pojem kulturne države nekaj nezasižanega.

Prvo pravo parlamentarno vlado je pohvalno omenil in upošteval ves kulturni svet in v mednarodnem položaju je naša država z njo veliko pridobila. Pašičevci, ki po vzoru svojega voditelja ne priznavajo nobene oblasti, katere nimajo sami v svojih rokah, so proti Davidovičevi vladi sporazuma, poštenja in prave narodne večine uprizarjali od prvega početka vse mogoče, v kulturnem svetu pa nemogoče in nezasižne spletke in zarote. O teh smo že ponovno poročali in danes hočemo samo beležiti, da je Davidovičeva vlada podala ostavko ali demisijo ter je s tem država in narod za precej časa oddaljena od poštene in mune preureditve, katero je odstopišča vlada imela v svojem načrtu ter jo je začela tudi vestno in temeljito izvajati.

Nameravane preureditve so na eni strani življenjskega pomena za državo in državljane, na drugi strani pa neobhodno potrebne za mednarodni položaj naše države in za njeno članstvo kulturnega sveta. Vlada, za katero je bilo prvič po dolгих letih narodno predstavništvo v skupščini ali v parlamentu v pravi večini, je hotela pred vsem parlamentarna načela postaviti kot prvi in vsmerodajni činitelj v državi. Ustava sama določa, da je narod prvi, kralj pa drugi državni činitelj in k temu je hotela Davidovičeva vlada še pridejati in temeljito uvesti, da proti parlamentu in narodu ter proti vladi, ki iz njega izhaja, nima za bodoče nobene moči kaka generalna ali drugovrstna nepoklicana oblastniška družba.

Kot druga važna točka vladnega programa je bila vzpostavitev reda in zakonitosti in poštenja v državi ter odprava korupcije, ki se je na silno škodo države in državljanov strahovito razpasla. V svrhu reda, zakonitosti in poštenja je vlada poštenjakov in pravih narod-

niš mož začela uvajati nov duh v državno upravo. Pašič in Pribečevič sta državne upravnike ali uradnike namerščala ne po državnih, ampak po strankarskih interesih, nova vlada je pa hotela uvesti v upravno službo zopet duh in zavest nepristranosti in stroge zakonitosti, kar je prvi pogoj dobrega poslovanja v vsaki kulturni državi. Pri pobijanju korupcije je vlada začela ne spodaj po zloglasni primeri: tatiče obešajo, tatove pa izpuščajo, ampak zgoraj pri stebrih prejšnjih režimov, ki so glavni krivci ne samo splošno pri tatvini in goljufiji, ampak pri razširjanju korupcije in nepoštenosti v državi. Razumljivo je, da nižji prav kmalu odvržejo poštenje, če enkrat vidijo, da na visokih mestih poštenje nima nobene cene ter da visoki ljudje kradejo in goljufajo.

Strah pred temeljitim pobijanjem korupcije je bila prva gonilna sila Pašičeve stranke v boju proti vladi in sporazumu. Pašičevci so hoteli na vsak način v vlado in sicer na tako mesto, da svoje glavarje lahko rešijo pred zasluženo kaznijo radi goljufije in tatvine. Kralj je Davidovičevi vladi večkrat izrazil svoje zaupanje, tega tudi ni preklekal, ker se to sploh ne da, pač pa je zadnji čas izražal željo, naj se vlada še razširi. Zakaj se vlada po vseh pripravah ni razširila s hrvatsko seljaško stranko, še ni prav pojasnjeno in se lahko reče samo to, da so Pašičevci na dvoru najčrneje slikali hrvatsko stranko, ki ima po svojem programu republikansko naziranje. Da se dvor pri vseh teh strašilih in grožnjah ni ozrl na druge monarhije, ki imajo tudi republikance v vladi, je seveda posebno poglavje. Za razširjenje vlade so po izključitvi Radičevcev prišli v poštev radikali. — Napram tej stranki je vlada najizčrpnjeje pojasnila svoje stališče. Vlada je za sporazum, zakonitost in poštenje in kdor hoče z njo ali pa v njo, mora biti čisto naravno tudi za to. Radikalna stranka v dolгих letih ni pokazala nobenega smisla za sporazum in poštenost, ampak ravno nasprotno in ta preteklost je bila za člane vlade in za javnost merodajna za odnose napram radikalom. Splošno se je povdarjalo, naj radikalna stranka izmeče iz svoje srede obtožene goljufe, naj se preuredi in potem stopi v vlado ali pa naj iz nje enako notranjemu ministru Petroviču vstopijo v vlado posamezniki, ki nimajo na vesti grehov in prestopkov proti sporazumu in proti poštenju. Ti pogoji za sodelovanje z radikali so upravičeni in jasni. Da se radikali kot stranka ali pa kot posamezniki niso po njih ravnali, je očividni znak slabih namenov.

Ko je pretečeni teden Davidovičeva vlada podala svojo ostavko, je nastalo za vse, ki so zahtevali tudi radikale v vlado veliko vprašanje: Kaj sedaj? — Davidovičeva vlada so tvorile stranke, odnosno jo podpirale, ki imajo za seboj pravo večino Slovencev in Hrvatov, ve-

čino Bosne in končno še velik del srbskega ljudstva. — Radikali s Pribečevci tvorijo komaj tretjino parlamenta in če niso sposobni ali pa voljni slediti programu in delu sporazuma in poštenja, potem so pač lahko samo za večne čase ali pa do spreobrnitve v opoziciji in nikakor ne na vladi. Namen, na vladi reševati svoje tovariše goljufije, je pa še prav posebno nizkoten in zato se sploh ne more smatrati za pravilno, da se je hotelo radikale kot stranko in ne kot neomadeževane posameznike spraviti v vlado.

Radikali hočejo po vsej sili dobiti volilno vlado. Ta cilj zasledujejo po raznih ovinkih in z vsemi sredstvi. Najprej so po Pašiču izjavili, da se strinjajo s programom sporazuma, da bi na tej podlagi radi sodelovali v vladi, ki pa naj poprej odstopi, da se potem na novo sestavi z radikali in tudi z Radičevci. Radikalne zahteve po odstopu vlade je podprl tudi kralj in ko je Davidovič res podal ostavko, so pa radikali prišli s čisto novimi zahtevami. Začela so se dolgotrajna pogajanja na dvoru in radikali, ki so porinili Ljubo Jovanoviča v ospredje, so v prvi vrsti nastopili proti sodelovanju s HRSS ter so stavili še druge zahteve in pogoje, katerih sprejem bi bil za vladne stranke in za parlamentarno večino pravo ponižanje.

Vladne stranke HRSS ne pustijo na cedilu iz dveh razlogov: V programu vladnega bloka je ena najpoglavitejših točk izvesti sporazum med Srbi, Hrvati in Slovenci. Brez Hrvatov je pa sporazum nemogoč in kdor hoče sporazum, mora s HRSS računati, dokler je ta za sporazum, brez ožira na to, ali mu je ta stranka všeč ali ne, ali odobrava njeno postopanje ali ne. Drugič pa stranke vladnega bloka niso politično kamarilske in sleparske stranke, ki dajo svojo zaveznisko besedo komu zato, da bi jo prelomile, ako jo zaveznik drži. Take balkanske manire so pokazali pač Pašičevci, ko so sklepali Markov protokol, zapadnoevropsko orientirane stranke pa so iz drugega lesa.

Ker je bila vladna zveza z radikali nemogoča, bi moral po načelih parlamenta dobiti vlado zopet Davidovič, a kakor je ta vlada padla v nasprotju s parlamentarnimi načeli, tako je tudi tik pred sestankom skupščine na redno zasedanje (v ponedeljek, dne 20. t. m.) dobil brez ožira na parlamentarno položaj mandata za sestavo vlade radikal Ljuba Jovanovič.

Parlamentarne vlade Ljuba Jovanovič ne more sestaviti in tako nastane vprašanje: ali se bo kriza rešila v prid države, ali pa v prid onih srbskih politikov, ki ne marajo sporazuma ter hočejo nasilno in neparlamentarno vladati in nasilno tudi izvesti volitve.

Spominajte se Dilaške večerje!

»Prav za gotovo! In mislim tudi njega, da morava zahvaliti! — Poglejte, gospod profesor, morebiti pa da sedi poleg vas na desnici!«

»Kako pravite? Bežite bežite, gospod Filander!« je govoril gospod profesor ter se previdno in boječe pomaknil bliže k prijatelju.

Prav tedaj pa se je zazdelo Trzanu, da je Numa že zadosti dolgo postopal pod drevesom.

Dvignil je torej mlado glavo proti nočnemu nebu in na prestrašena useša spoštovanih starcev je iz neposredne bližine zadonel grozeči, izzivalni bojni krič Kršakovega rodu.

Trepetajoča od groze sta videla, kako se je kralj živali hipoma ustavil sredi svojega nemirnega potovanja, pomignil z ušesi, zamahnil z repom in v brzih skokih izginil v temni senci džungle.

»Celo lev se boji!« je šepnil gospod Filander.

»Jako značilno! Zelo značilno! Hm hm!« je mrmral profesor Porter ter se krčevito oklenil tovariša, da ne bi izgubil ravnotežja, ki ga je nenadni strah spravil v hudo nevarnost.

Pa na vso nesrečo za oba je prav v istem trenutku iz enakega vzroka gospod Filander visel z gornjim telesom nad zevajočo črno praznino in profesorjeva kretanja je zadostovala, da je častitljivi stari gospod docela omahnil.

Obupno je zakrivil z rokami, se oprijel prijatelja, ga seve potegnil za seboj — in trenutek pozneje sta oba častivredna gospoda jako nesposobno kričeč strmoglavila z veje.

Dolgo sta ležala nepremična in tiha na tleh. Vsak se je bal, da bi mu najmanjša kretanja prezgodaj razodela žalostno resnico o polomljenih rokah in nogah.

Končno se je gospod profesor Porter ojunatil, poskusil je in zgenil z desno nogo.

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angleški spisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus.

29

Kakor sem dejal, gospod Filander, je nadaljeval, ko si je nekoliko oddahnil, »kakor sem dejal, Rimljani —«

»Gospod profesor Porter, ga je zavrnil Filander ledeno hladno, »vsaka reč ima svoje meje! In tudi moja potrpežljivost. — Dolžili ste me strahopetnosti! Namignili ste, da ste samo zaradi tega pribežali za menoj, ker ste hoteli nadaljevati svoje predavanje, ne pa da bi ušli levu.«

Pazite, gospod profesor! Vsega sem zmožen! Moje potrpežljivosti je konec!«

»Bežite bežite, gospod Filander!« ga je miril profesor Porter. »Ne spozabite se!«

»Prav nič se še ne spozabljam! — Ampak verjemite mi, da ni vaših sivih las in vaše visoke znanstvene slave!«

Grozeče je umolknil.

Gospod profesor je nekaj časa molče čepel na veji in tema je zakrivala kruti smehljaj, ki se je nabiral v kotih njegovih suhih ustnic.

Nato pa je izpregovoril.

»Poglej, prijatelj!« mu je dejal bojevito, »če si želiš da se spetiva — pa bodi! Le kar sleciva suknje in stopiva doli na tla in omehčal ti bom glavo prav kakor pred šestdesetimi leti, — veš, tam zadaj za plotom stričevega vrta, tistiokrat, ko sva še oba platno prodajala!«

»Preklicano!« je hlastnil gospod Filander ves začuden. »Kako prijetno se čujejo take besede! Kadar govorite človeški in takole po domače, gospod profesor, ter odložite za trenutek tisto svoje suhoparno znanstveno vedeževanje, takrat pravim vas veš zadovoljen poslušam. Toda zadnjih dvajset let sem ste, se zdi, čisto pozabili, da ste tudi človek!«

Gospod profesor je stegnil svojo suho, staro, tresočo se roko skozi temo in jo položil prijatelju na ramo.

»Odpustite mi!« je dejal mehko. »Sam Bog mi je priča, kako sem se trudil tehle zadnjih dvajset let, da bi bil človek! — Zaradi Ine —. Pa tudi zaradi vas, svojega starega, ljubega prijatelja —.«

Dvajset let!« je pravil zamišljeno po kratkem molku. »Dvajset let bo, odkar mi je Vsemogočni v svoji neskončni previdnosti vzel mojo družico, mojo Ino —.«

Druga suha, stara, tresoča se roka se je stegnila skozi temo ter se položila gospodu profesorju na ramo in bolj ni mogel izraziti Filander svojega sočutja.

Nekaj minut sta molčala, zatopljena v mladostne spomine.

Lev je nemiren in razdražen korakal pod drevesom gorindol, za deblom pa je stal skrit Trzan, nemi opazovalec čudnega prizora. Molčal je, nepremičen je bil kakor kip.

»Vi ste me potegnili na drevo!« je dejal gospod profesor končno. »In v zadnjem trenutku! Rešili ste mi življenje. Zahvaliti vas moram!«

»Oprostite, gospod profesor! Nisem vas jaz potegnil na vejo! V svoji razburjenosti sem vam čisto pozabil povedati, da je tudi mene nekdo potegnil na drevo. Po vsem soditi, mora še nekdo drug razen naju biti tu gori v vejah skrit!«

»Bežite bežite!« je vzliknil profesor Porter vznemirjen. »Mislite —? Prav za gotovo mislite, da bi —?«

Poročila iz raznih trgov.

Iz žitnega trga.

Na žitnem trgu je veliko povpraševanje po naši pšenici in koruzi. Po pšenici najbolj povprašujejo domači mlini, izvoz pšenice pa se je v zadnjem času znatno skrčil. Izvaža se še samo ona pšenica, ki je bila poprej prodana v večjih količinah. Povpraševanje je po beli moki, za črno moko se žitni trgovci v zadnjem času niti ne zmenijo ne. Od strani izvozničarjev je veliko povpraševanje po posušeni koruzi, ki je zadnja dva dni v ceni tudi poskočila. Naše žitno blago se izvaža največ v Avstrijo in na Čehoslovaško. Promet je največji glede koruze, glede pšenice in bele moke je srednji, promet z ovsom in ječmenom je pa zelo slab. Posamezne žitne cene so bile zadnji teden sledeče: Pšenica iz Bačke 362.5 do 367.5, sremska 370 do 375 din. Ječmen za pivo 360 do 370 din., bački oves 255 do 265 din. Stara bačka koruza 275 din., sremska 275 do 280 din., nova posušena koruza 235 do 240 din. Beli bački fižol 440 do 445 din., sremski 450 do 455 din. Bela bačka moka 0 555 do 565 din., sremska in slavonska okrog 550 din.

Na žitnem trgu na Dunaju se je prodajala madžarska pšenica po 4600 aK (avstrijskih kron), avstrijska pšenica se je zibala v cenah med 4300 in 4350 aK. Navadne cene na dunajskem žitnem trgu so v splošnem sledeče: pšenica domača 4200—4300, madžarska 4550—4650, jugoslovenska 4450—4550, rž domača 4300—4350, madžarska 4440—4450, ječmen domači 5300—6100, slovaški 5600—6200, češki in moravski 6200—6800, koruza 3450—3550, oves domači in madžarski 3000—3700, rumunski 3525—3625.

Iz živinskega trga.

Kaj pravi mariborsko sejmsko poročilo? Na mariborski sejmi dne 14. t. m. so prignali: 13 konj, 3 bike, 144 volov, 395 krav in 8 telet. Skupaj je bilo prignanih 563 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 12.75 do 13 din., poldebili voli 12 do 12.50 din., plemenski voli 11.50 do 12 din., biki za klanje 9.25 do 13 din., klavne krave debele 10.50 do 12 din., plemenske krave 8.50 do 11 din., krave za klobasarje 5.25 do 8 din., molzne krave 10 do 12 din., breje krave 10 do 12 din., mlada živina 10.50 do 13 din. — Mesne cene v Mariboru: Volovsko meso I. vrste 1 kg 25 do 27 din., II. vrste 22 do 24 din., meso od bikov, krav in telce 20 do 21.50 din., telečje meso I. vrste 27 do 30 din., II. vrste 21 do 25 din., svinjsko meso sveže 22.50 do 35 dinarjev.

Iz dunajskega živinskega sejma, ki se je vršil dne 17. oktobra. Prignali so 80 domačih komadov, 262 madžarskih, 157 jugoslovenskih, 87 rumunskih. Skupno 588 komadov. Od teh komadov je bilo 369 debelih, 219 pa bolj lahkih. Svinj so prignali 2257 komadov. Od teh je bilo 2006 mesnatih, 251 komadov debelih. Debele svinje so se gibale v cenah med 25.000—28.000 aK, mesnate 19.000—26.500 aK 1 kg žive vage.

Tržni dan v Mariboru dne 18. oktobra 1924.

Letošnje leto je bilo v Mariboru dne 18. oktobra prvičkrat, da je bil tržni dan v taki nenavadni obilici preskrbljen z vsakovrstnim blagom in tudi, da je bil izvanredno dobro obiskan. Iz dežele so pripeljali slaninarji 33 vozov svinjine, kmetje pa čez 150 vozov zelenjave, krompirja in

Na njegovo veliko začudenje se je noga pokorila njegovi volji prav kakor v davnih dnevih pretečenega življenja. Dvignil je levo nogo — in glej čudo, tudi leva noga je ubogala. Dvignil je obe hkrati, ju pomolil v zrak in stegnil po trati, zopet in zopet.

»Jako značilno —! Zelo značilno —! Hm hm —!« je mrmral.

»Hvala Bogu, gospod profesor!« je šepetal Filander vneto. »Torej niste mrtvi —?«

»Tiho tiho!« ga je svaril profesor Porter. »Ne vem še čisto zanesljivo!«

Z neskočno previdnostjo je dvignil desnico.

O veselje —! Cela je bila —!

Poln navdušenja je dvignil še tudi levo. Ubogala je.

»Jako značilno —! Zelo značilno —!«

»Komu pa dajete znamenja?« je poprašal gospod Filander z rahlo razdraženim glasom.

Profesor Porter na taka otročja vprašanja se ni imel odgovora. Molče je dvignil glavo od tal in molče jo je sukal na vse strani.

»Jako značilno —! Zelo značilno —! Vse je nepokvarjeno!«

Gospod Filander se še vedno ni genil. Si ni upal. Kako se naj človek gane, če ima zlomljene kosti —!

Njegovo desno oko je bilo pokopano v pesku, levo pa je vznemirjeno in prestrašeno opazovalo čudne vaje gospoda profesorja.

»Zalostno, zelo žalostno!« je mrmral polglasno. »Možgane si je pretresel! Zmešalo se mu je! Jako žalostno! Tako mlad človek!«

Gospod profesor Porter se je zavil na trebuh in se spravil na roke in noge. Zatem je počasi in previdno sedel in otipal dele svojega suhega telesa, kos za kosom.

Pravo Schicht-ovo milo z znamko „Jelen“

prihrani čas in denar. Zadostuje, ako s Schicht-ovim milom samo enkrat po perilu potegnete, tam kjer morate z navadnim milom trikrat.

sadja. Kupčija je bila zelo živahna in v kratkem času se je prodalo mnogo pripeljanega ali prinešenega blaga; to pa zato, ker so cene vsled velike obilosti precej padle.

Cene so bile sledeče: Svinjsko meso, ki so ga pripeljali slaninarji, se je prodajalo po 25 do 40 din., slanina po 32.50 do 35 din., noge po 12 din., krače po 25 din., drob po 15 do 20 din. 1 kg; domači mesarji pa so prodajali svinjino po 25 do 30 din., drob po 10 do 20 din., klobase po 30 do 50 din., prekajeno meso po 40 do 47 din., slanino po 27 do 40 din., loj po 17.50 din., noge po 10 din., pljuča po 15 din., vampe po 7 din., govedino po 27 do 40 din., teletino po 27.50 in ovčje meso po 20 din. 1 kg. — Perutnina. Bilo je je okoli 800 komadov. Cene so bile piščancem in kokošem 10 do 50 din., racam 40 do 90 din., gossem, katerih je bilo mnogo na trgu, 90 do 120 din., puranom 50 do 125 din., kanalčkom 100 din. za 1 komad. Okoli poldne je bilo več kot dve tretjini prodanega. — Domači zajčki, katerih je bilo 20, so se prodajali po 25 do 50 din. 1 komad, ker so bili večji del dunajske ali belgijske velike vrste. — Sadje. Tega je bilo 25 vozov in sicer je bilo zopet največ jabolk, katera so se prodajala po 2 do 5 din. za 1 kg na drobno, po 1 do 3 din. pa na debelo. Sadje je bilo pa prvovrstno. Hruškam je bila cena 3 do 7 din., breskvam 5 do 12 din., grozdju 6 do 12 din., češpljam 12 din., kostanju 2 do 2.50 din., pečenemu pa 6 din. za 1 liter. — Zelenjava in krompir. Krompirju je bila še vedno tista cena, kakor pretečni teden, to je 10 din. za mernik (7.5 kg), čeravno ga je bilo tudi sedaj mnogo na trgu. Največ pa je bilo glavatega zelja in zato so se prodajale glave po 1 do 5 din. Cena kumaram je bila 0.50 do 1.50, bučam 1 do 3 din. komad, čebuli 2 do 5 din., česnu 3 do 5 din. venec; stročjemu fižolu 0.25 do 1.25 din. za kupček, kislemu zelju 4 din., kislji repi 2 din., navadni repi pa 1 din. za 1 kg; luščenemu grahu 3 do 6 din., luščenemu fižolu 2 do 5 din. za 1 liter, salati 0.25 do 1.25 din. komad, kuhinjski zelenjavi 0.25 do 0.50 sopek. — Druga živila. Mleko 3 din., surovo maslo 46 din., kuhano 48 din. 1 kg, bučno olje 34 do 35 din. za 1 liter. Primerjaje te cene z uradno določenimi cenami, se vidi, kakšna velika razlika je in so zadnje navadno še višje, kakor so v resnici. — Lončenih stvari je bilo pa malo; prodajale so se po 0.50 do 50 din. — Lesena roba se je prodajala po 2.50 do 150 din. komad. Med temi je bilo tudi mnogo pletenih jerbases in košar, katerim je bila cena 15 do 35 din. za 1 komad. Na prodaj je bila tudi ena kočija za 3500 din. in en veliki tovorni voz z ročicami za 4000 din. — Seno in slama. V sredo, dne 15. t. m., so kmetje pripeljali 5 vozov sena na trg ter so ga prodajali po 55 do 75 din., v soboto, dne 18. t. m., je bilo pa 12 vozov sena in 5 vozov slame na trgu. Cene so bile slami 42.50 din., senu pa 55 do 87.50 din. za 100 kg. Čeravno je bila uradno predpisana cena 60 do 75 din. Slama se je

pot prodajala tudi po komadih, to je snop 2.50 din. Cene senu se bodo kmalu zopet zvišale.

Trgovina s hmeljem.

V Sloveniji se pritožujejo hmeljarji radi pomanjkanja posebnih vagonov za prevoz hmelja. To pomanjkanje vagonov povzroča veliko škodo producentom in kupcem. Letošnja hmeljsko žetev v Savinjski dolini cenijo na 22.000 centov (po 50 kg), to je pri povprečni ceni 4500 din. 1 cent — okroglo 50 milijonov dinarjev.

Iz jugoslovenskega lesnega trga.

Poročilo zagrebskega lesnega trga od din 12. t. m. se glasi takole: Porast dinarja se zelo čuti v lesni trgovini. Zida in stavi se po notranosti države le malenkostno. V industriji s pohištvo je v zadnjem času znaten zastoj. Naš lesni izvoz je zelo lepo oživel in to posebno v Italijo. Italijani so začeli v zadnjem času veliko zidati in tudi industrija s pohištvo je zelo napredovala glede produkcije. Italija izdeluje velike količine pohištva iz upognjenega lesa in radi tega uvaža zelo veliko bukovega okroglega lesa. Lažna in goljufiva tarifna politika obtežuje in zavira naš lesni izvoz. Samo Istra je uvozila leta 1923 iz Jugoslavije raznega blaga v skupni vrednosti 100 milijonov lir in od te svote odpade na les 83 milijonov lir. Pred vojno je znašal uvoz lesa v Italijo, 2 milijona kubičnih metrov na leto in toliko rabi Italija lesa od drugod še tudi danes. Grška se zelo zanima za jugoslovanski les. Glede izvoza v Grčijo pride najbolj v poštev naš stavbeni les. Grčija se je obrnila na trgovinsko ministrstvo v Beograd, da bi to posredovalo pri predstaviteljih naše lesne veletrgovine, da se sklenejo večje lesne kupčije med Jugoslavijo in Grčijo. Naše hras-tovo blago se po največ izvaža na Francosko in Angleško. Trgovina z lesom za kurjavo se je v zadnjem času zelo poživila v notranosti države in tudi z ozirom na inozemstvo.

KARO-čevlji
MARIBOR, Koroška c. 19.

»Vse se drži skupaj!« je vzkliznil začuden. »Jako zna — čil — no!«

Postavil se je na noge, očitačo pogledal po ležečem tovarišu in dejal:

»Poslušajte, gospod Filander! Za lenarenje pa res ni časa sedaj! Vstanite, pa na delo!«

Gospod Filander je dvignil tudi desno oko in v nemem srdi gledal profesorja Parterja. Nato je skušal vstati in glej čudo, njegov trud ni bil brezuspešen!

Se ga je kuhala jeza zaradi odurnih profesorjevih besed in prav oster odgovor mu je pripravljaval, ko zapazi par korakov v stran čudno postavu.

Profesor Porter je med tem pobral svoj visoki klobuk, si ga skrbno osnažil z rokavom svoje suknje in si ga spet posadil na glavo. Ko je videl, da kaže tovariš nekam za njegov hrbet, se je obrnil in začuden zagledal mladega orjaka, oblečenega v usnje, golih rok in prsi. Nepremičen je stal par korakov za njima in ju napeto opazoval.

»Dober večer, gospod! je pozdravil profesor Porter ter vlijudno dvignil klobuk.

Mesto odgovora jima je orjak namignil, naj gresta za njim in je stopil ob obrežju v smeri, odkoder sta prišla.

»Mislim da je najbolje če greva za njim!« je dejal gospod Filander.

»Bežite bežite, gospod Filander!« je ugovarjal profesor. »Ni še dolgo, da ste izražali zelo tehtne razloge v podkrepitve svojega naziranja, da leži naše taborišče proti jugu. Dvomil sem, pa končno ste me prepričali. In sedaj se trdno držim mnenja, da morava potovati na jug, če hočeva priti do tovarišev. — Torej pojdem na jug!«

»Ampak gospod profesor, tale mož morebiti bolje pozna pot nego midva! Zdi se da je tukajšnji domačin. Pojdiva vsaj nekaj časa za njim!«

»Bežite bežite, gospod Filander! Mene je težko prepričati, veste, pa ko se primem dobro premišljenega mnenja, se ga trdno držim in nihče več mi ga ne iztrga! Na jug pojdem in do svojih ljudi pridem, — pa če bi moral krog cele Afrike potovati!«

Obrnil se je ter odločno stopil proti jugu.

Ko je Trzan opazil, da belokožca ne gresta za njim, se je vrnil in jima vnovič in odločno namignil, naj mu sledita.

Profesor Porter se ni zmenil zanj, Filander pa je obstal na mestu in ni vedel, kaj bi storil.

Tedaj pa je Trzanu pošla potrpežljivost.

Pograbil je gospoda Filandra za ramo in preden je častivredni mož vedel, ali gre za njegovo življenje ali samo za par krkih sinkov pod rebra, že je imel Trzanovo zanko trdno zadrženo krog vratu.

Kriknil je in gospod profesor se je obrnil.

»Ej ej, gospod Filander! Se pač ne spodobi za vas, da se daste takole povezati!«

Pa komaj je zinil, že je tudi njega prijel Trzan, mu ovil vrv krog vratu in ga potegnil za seboj.

Obrnil se je na sever in nemem, sturtnem strahu sta stopala za njim, brezupna, preplašena ujetnika, nista vedela, kam ju pelje, kaka bo njuna usoda.

Ure in ure je trajala pot, dolga je bila, predolga za utrujena, zbegana starca.

Pa kako sta se razveselila, ko so stopili na nizek grič in zagledali pred seboj znano obrežje in ob njem kočjo, komaj par korakov oddaljeno —

Trzan ju je odvezal, pokazal h kočji in izginil v džungli.

(Dalje prihodnjič.)